וטעם אחר שיבינו אותו עמי הארץ שבכבל ניתקן ושם הי לשונם לשון ארמית. וכ' ולפ"ז

יהיה כפשוטו שתיה רבה תרגום של שתו

הגדול עכייל רייל שלפיי הראשון אייא לומר

כפשוטו דא"כ לא היה קנאה כ"כ, וכתוב

באגודה פ"ק דברכות 1 ח"ל יהא שמו הגדול

מבורך מכחן משמע שי"ל יהח שמיה כלח

מפיק ה"ה (°) דהוה משמע שם יה עכ"ל

ולפ"ו אותן החונים שאותרים בתפיק ה"א

מופסים כפי הראשון דהיינו תרגום של

שם יה והאומרים בלי מפיק ה"א תופסים

כפי השני תרגום של שמו הגדול וכן עיקר

דהא מסיק ב"י שמה שכתבו שלריך ביש"ר כ"ח אותיות והיינו שתיבת שתיה חסר

יו"ד כי כן הוא בדניאל ליהוי שמה די

מלטרפין ורשב"ה סי

אבל עע"א אינו מססיק כנ"ל: מי. חביו לפי מפון. המעיין בהג"מ² יראה שט"ם הוא דבוה פורעין בשוה שכל אחד

מחויב להעמיד איש במקומו ואם אין דרים בישוב (°) אלא ח' או שוכרין שנים

ופורעין חליו לפי ממון וחליו לפי נפשות כי העניים יכולין ללכת לעיר הסמוכה

והעשירים אין יכולים להניח בית' ורכושם

ע"ש וכ"כ רמ"ל בהדיל בחשר ע"ש

וכ' מהרי"ל בתשר סרי קי"ד [ק"ו] מס

הוא אנום שאינו רשאי לבא במדינה פטור

אפר הגיע כבר זמן הרגל ודוקא אם הוא

אנום ממש אבל אם מחמת חובת ממון

או פשיעה לא יוכל לבוא לא יפסידו

חביריו חלקם וכל זה לענין תפלה וחזן

המעכבין עליה הואיל ולריכים לו להשלים

המנין וגם הוא לריך כמ"ש מהר"מ בתשובה לאו כל כמיניה להפריש עלמו

מהן אבל אתרוג לא דמי לכל הני וכו׳

עמ"ם סי (°) קרנ"ק: יז. איז כופיז.

כתב מעגלי לדק השיב מהרי"ל 3 על ישוכים

הלריכים לשכור מנין וחזן ויש סביבות שרגילין לכוח ג"כ שם עם כני ביתם ח"ל

ליתן כלום להישוב דאי בעי ישבו במקומן

או ילכו לעיר אחרת חב"ל.

להקל להתחלה כנ"ל: (ה) בשודה דגבי ב"ה. ועיון מי"ד סי" החיד סי"ח לענון עמידה לפני ס"מ מיקרי הבימה רשום אחרה: (ו) הציו לפי ממון. שים סגרא דביון שהעני חייב כמו עשיר יש לגבות לפי נפשות ויש סברא לפי ממון שלא

ל"רן (°) וע' סיי קל"ה: מו. או עכו"ם. נ"ל שר"ל שלא יהא ע"א מפסקת

מגיעות לתקרת הנג: כ' יחיו עשרה בסקום אחד ואומרים קריש וקדושה אפי' מי שאינו עסהם יכול (ש) לענות כ' וי"א (°) שצריך שלא

יהא מפסיק מינוף מו או (") עכו"ם: יהא מפסיק שינוף מי או "י עכו"ם:

כא ל" עיר שאין כה אלא עשרה ואחד מהם רוצה לצאת
בימים הנוראים כופין אותו לישאר או להשביר אחר
במקומו ואם הם "א ורוצים לצאת שנים ישכירו שניהם
אחד בשותפות במקומן ושניהם יפרעו בשוה ואם אחד
עני ואחד עשיר פורעו (") מו חציו לפי (") ממון וחציו
עני ואחד עשיר פורעון ע" (") מו חציו לפי (") ממון וחציו
לפי נפשות ושכר החון על היוצאים בעל הנשארים:

ביבי בשות משל היוצאים בעל הנשארים:

הגה ואין חילוק בין אם רולה לילך זמן ארוך קודם י"ט או לא כל שלא

ימור מים של המני ליקו מהיף קודם "יש מו לה לנ פנת ימו לה לנ פנת ימור מים של (מהרייל סימן (תקיית) (קית) ביתון במים בכל י ז' אין כופין להשביר להשלים מנין כי אם בימים הנוראים וכגון שאין חסרים כי אם אחד או שנים אא"ב מנהג קבוע ומפורסם בעיר לבוף להשכיר אפי' בחסרון ג' או ד' "אם יש מנין מיושבי העיר בופין לשכור חזן: ג' או ד' "אם יש מנין מיושבי העיר בופין לשכור חזן: הגה וכן ממקום שלון מנין מיות לכים ולים של מני מפים מנים מנים מיות מנים או לה מור ביצי או הביצים בי הפנים וליים ביתון ביתו

חמיד מנין לב"ה שלא יתבעל החמיד ותשובת ריביש טרי תקיות) וע"ל ריש סרי ק"ן אם כופין זה את זה לבנות בהכ"ו:

נו דין עניית הקדיש על ידי הקהל. ובו ה' מעיפים:

א א א יש לכוין (א) בעניית (ח) הקדיש: הגה ב * ולח יספיק נין יהם שתיה רכם (ג) מברך (הנהות אשריי בשם איז כתב דלפי ראשון לא יפסיק בין שמיה לרבא ולפוירוש ריי און להפסיק בין רבא למברך) ב ולענות אותו

בר א. יש לכוין. כתב ב"ם 4 מדאיבעי׳ להו בגמ' (°) מהו שיפסיק לומר יש"ר ואלו למודים ולקדושה פשיטא להו דלא מפסיק ש"מ דיש מלוה טפי בעניית איש"ר מקדושה ומודים וכ"כ מהר"ר יונה סי' ט' ומ"מ נ"ל דאם יש שני במי כנסיות לפניו בא' מגישים לקדושה ובאחד לקדים שאחר י"ח ילך ויענה קדושה כי שם ישמע ג"כ קדים שאחר התפלה: ב. ו"א ישטיק. כי הש"ך בגליון ח"ל כ"כ בד"מ וב"ח ול"ע דבפרק לולב הגזול אימא בהדיא דלית לן בה ועיין בתוי שם עכ"ל. ח"ל הגמרא אחר רבא לא ליומא אינש יהש"ר והדר מברך אלא יש"ר מברך בהדרי רב ספרא אמר אידי ואידי אסוקי מילחל היא וליח לן בה עכ"ל וו"ל הג"א פ"ג דברטח לא יססיק בין שמיה לחיבת רבה אבל בין רבה למברך ליח לן בה עכ"ל. דב ספרם מתר טידי חמיד ספוקי מינסם הים ומים כן כה עביית וחיד הגיים פיצ דברטת כח יפסיק בין עמיה נחיבת דבה חבר כין דבה נחברן הים דבור בפנו עלמו. וכח"ל לרמיא היה לפוי ר"בי באנו המבך הוא דבור בפנו עלמו. וכח"ל לרמיא היה באנו המבך הוא דבור בפנו עלמו. ומזה למד רמיא דלפיי ר"י דס"ל דה"פ יהא שמו הגדול מבורך וכי א"כ אף בין רבה למברך אין להפסיק וצ"ע דא"ב הוא נגד הגמרא נשלמא להג"א ייל דס"ל ומזה למד רמ"א להל למר רמיא היה בשלמה לרבה או בין הפסק אויה לרבה או בין רבה למברך אור הפסק אויה לרבה או בין הפסק שמיה לרבה או בין הפסק מיה לרבה או בין הפסק שמיה לרבה או בין הפסק שמיה לרבה או בין הפסק שמיה לרבה או בין הפסק המבר להים בין הפסק שמיה לרבה או בין הפסק היה בין הבסק שמיה לרבה או בין הפסק המבר להים בין רבה למברך אור רב בין הפסק שמיה לרבה או בין הבסק המבר להים בין רבה למברך הים היה בין הבסק שמיה לרבה או בין הבסק הבין היה בין הבה למברך אור בין הבסק המבר להים בין הבה למברך אור בין הבסק המבר להים בין הבה למברך אור בין הבה למברך למבר להים בין הבה למברך היה בין הבה למברך הבר בין הבה למברך היה בין הבה למברך הבר בין הבה למברך היה בין הבה למברך הבר למברך היה בין הבה למברך היה בין הבה למברך היה בין הבה למברך היה ביו בין הבה למברך היה בין הבה למברך היה בין הבה למברך היה בין הבה בין הבה למברך היה בין הבה למברך היה בין הבה למברך היה בין הבה בין הבה בין הבה בה בין היה בין הבה בה בין היה בין הבה בין היה בין הבה בה בין היה בין היה בין היה בין הבה בין היה בין היה

ביאור הגר"א

הגהות רעק"א דספריהו פלה חול החד פוחד כל הספה וכי כסנים לו כמון לון מלפיפים. כרסה: פנ"א פ"ק פ"ו כ' ופורעין. הכל לפי וסטום:

(ב"ק יד) מלערפון ולו' לענון עמידם כפני פפר מורם. דלון לניקוד דהספר מורה היד בישוח לחתם (נכשמת היד להמן להיד למתוד דהספר מורה היד בישוח לחתם (נכשמת היד להמן השוח בישוח להיד להמן השוח בישוח היד להיד להשוח להיד להשוח בישוח ב Yer

מחצית השקק

באר הנולה ז ר' ירוחס: ח ריי לנוסכ נספונה: ט סמיק פימן רכיני: וחוס' שם נספונים: כ ריי לכו הירוסלות ונשם רו לחל בלים: ל הני פרים מחים ש בלים: ל הני היים ביים מחים ש

נמיים, ל הנית פיים מהית שכן פמק מהריים: מ שם דעמה המהרונה ומם המפים בייו: 2 מהרייך שוק קיים: ש מהני מהריי שראל פיתן ומייג: א שנת קיים (פירםיי שם ורי יונה נמשר גרכלתו: 2 תוק" שם נצמת עים הפסיקת חומנ מרשה מרומה:

דמא לכל ממחים כלמים:

עבורת זקנים

עבורת זקנים

עבורת זקנים

עבורת זקנים

עבורת זקנים

עבורת זקנים

עבור ממי עבור ממי נקמי ולמי

עבור ממי נקמי ולמי

עבור ממי עבור ממי נקמי ולמי

עבור ממי עבור ממי נקמי ולמי

דותם מוכר

עבור מוכר מעף מ"ב עיב

דותם מוכר

עבור משום חורבן בהפנים

עבין משום חורבן בהפנים

עבין משום ארובן בהפנים

עבין משום ארובן בהפנים

עבין משום ארובן

עבורת מעלא בארובות

עבורת מעלא בארובות

עבורת מבורת מ"א בעריה המודש.

וסי שליא באריכות:

גן במהבר כ"א בעניית הקדים.

ניב עיין מה שכתב מג"א

ניב עיין מה שכתב מג"א

רים סיכן (ליד) [ניד] בענין קריש

דרבנן: שם נמנ"א פ"ק ב"

דר אפרים

כאר הימכ

לבושי שרד

השקק.
מהליים בתר בשם מהרייל עוד שעם אחר לאתרוג דאתרוג פורעין לפי מחון, דהקשיר נהנה יותר מן העני
עיייש. אם כן התשלותין לפי ההנאם ובשוצא אחן לעיר אם יצמרן לשלם והא לא נהנה ממנו דהא יצא, ועל
עיייש. אם כן התשלותין לפי ההנאם וכשוצא אחן לעיר אם יצמרן לפי נמשומ:
כן לרוך לומר דמשלם לפי הנפשות והאחרוג אין השלמין לפי נמשומ:
בן (ס"ק א) יש כו בנמקא. בנרכות דף כיא ע"ב: מהו שיפטיק. בחוך תפלח יית, ועיין לקתן סימן ק"ד

ל שים

שבן מורי אלה לנחת

ממון הוא לכאת לכנית הלכה לגנית למי למי ביתי זמיתי זמיתי זמיתי זמיתי זמיתי